

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 kpk),

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2017 r.,

sprawy **M. C. i A. B.**

skazanych z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

z powodu kasacji wniesionych przez obrońców skazanych od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 23 marca 2016 r., sygn. akt IV Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasacje jako oczywiście bezzasadne;**
- 2. obciążyć skazanych M. C. i A. B. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w częściach ich dotyczących.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O., wyrokiem z 26 lutego 2015 r.: skazał M. C. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w ilości 100 stawek dziennych, każda w wysokości 100 zł, orzekając nadto wobec niego nawiązkę w wysokości 15 000 zł, natomiast A. B. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w ilości 80 stawek dziennych, każda w wysokości 100 zł, za handel kokainą w znacznych ilościach; skazał A. B. na karę 2 miesięcy ograniczenia wolności za posiadanie ziela konopi; orzekł wobec A. B. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności; orzekł wobec obu oskarżonych przypadków zatrzymanych przedmiotów.

Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016 r. apelacji obu obrońców: zmienił pierwszoinstancyjny wyrok w stosunku do A. B. m.in. przez skorygowanie opisu czynu polegającego na handlu kokainą, złagodzenie kwalifikacji prawnej tego czynu, wymierzenie za ten czyn kary roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz oparcie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji; utrzymał w mocy tenże wyrok w pozostałym zakresie.

Kasacje od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego złożyli obrońcy obu skazanych, podnosząc w nich szereg zarzutów rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa – głównie procesowego.

Prokuratorzy Prokuratury Okręgowej w K. w pisemnej odpowiedzi na kasacje zażądali ich oddalenia jako oczywiście bezzasadnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacje okazały się bezzasadne – i to w stopniu oczywistym.

Ogólna uwaga autorów odpowiedzi na kasacje, że cały wysiłek skarżących został sprawdzony do próby skłonienia Sądu Najwyższego do powtórnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, zasługiwała na aprobatę. Tym samym wywody obrońców nie mogły przynieść oczekiwanych przez nich rezultatów; stanowiły one w gruncie rzeczy – co trzeba mocno podkreślić – forsowanie niedopuszczalnego w postępowaniu kasacyjnym zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, o którym mowa w art. 438 pkt 3 k.p.k.

Nie ulegało wątpliwości, że dla rozstrzygnięcia sprawy kluczowe znaczenie miały relacje D. R.. Temu środkowi dowodowemu Sąd drugiej instancji poświęcił bardzo wiele uwagi, wykazując w sposób przekonujący, dlaczego jego ocenę dokonaną przez Sąd *a quo* uznał za trafną. Przy kontroli prawidłowości oceny tego dowodu przez Sąd Rejonowy w O. nie uchybiono żadnej regule procedowania.

Inne ważne dowody, których ocenę usiłowały również podważyć apelacje obrońców, nie uszły uwagi Sądu odwoławczego; trzeba tu wskazać na zeznania R. S., D. B. i K. C.. Sąd Okręgowy w K. odniósł się do wszystkich mających znaczenie dla wyniku sprawy zarzutów apelacyjnych w tej mierze w sposób wszechstronny i wyczerpujący.

Z należytą starannością Sąd *ad quem* wyłożył, dlaczego pogląd obrońcy skazanego A. B. o wadliwej wykładni pojęcia „znacznej ilości” nie mógł zyskać akceptacji.

W tym stanie rzeczy, odwołując się do wnikliwie wyłożonej w prokuratorskiej odpowiedzi na kasację argumentacji, której powtarzania byłoby postąpieniem zbytecznym, a więc w jakimś sensie nieracjonalnym, Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie określonym art. 535 § 3 k.p.k.

O kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzeczono po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. i w zw. z art. 637a k.p.k.